Kurulan hayaller, 23 aydır bir türlü gerçekleşemedi

T. ŞORAY «Artık karar verme anı geldi» diyor

AKŞAM
İLÂVEDİR, AYRICA PARA İLE SATILMAZ

Adlı, bazı meselelerini hâl yoluna sokamadığı için beklenen izdivaç gecikiyor

Doğan PÜRSÜN

● Beyaz perdenin bir nolu yıldızlarından Türkân Şoray, her nedense mutluluğa kavuşamadı. Yukarıda ve yanda Soray'ın iki güzel pozu görülüyor.

TÜRKÂN Şoray, yerli sinemada şöhrete ve paraya kavuşmasına rağmen, beklediği saadeti bulamadı nedense..

Beyaz perdenin «Bebek Yüzlü» yıldızı Türkân Şoray, 1962 yılı Kasım ayında, Galatasaray Kulübü İkinci Başkanı, tüccar Rüçhan Adlı ile karşılaşınca aradığı saadete kavuştuğunu sanmıştı. O günlerde Şoray, Yeniköyde «Küçük Beyin Kısmeti» filminde oynuyordu. Galatasaray da Avrupa Şampiyon Kulüpleri turnuasında Polonya Bytomi ile oynıyacağı maç için Yeniköyde kampa girmişti. Bu tesadüf Şoray ile Rüçhan Adlı'yı karşı karşıya getirdi. Adlı'nın teşviki ile Şoray, Galatasaray kampının maskotu seçildi. Bu arada, evli ve Şoray kadar bir çocuğun sahibi olan Adlı, genç yıldıza bu maçın bir davetiyesini de verdi.

Uğur getirmişti

Galatasaray, Bytom'u 4-0 gibi açık bir farkla yenip turnuadan elevince, Şoray'ın uğruna inanıldı. Ve genç yıldız ile yaşı geçkin Adlı arasında bir aşk başladı. Şoray 1963 yılı nisan ayında estetik ameliyatı için hastahaneye yatması T. Şoray'ı, Adlı'ya daha da yaklaştırdı. Hastaneden çıkar çıkmaz da, yıllardır kendisi için türlü sıkıntılara katlanan annesi Meliha Şoray'ı terkederek, Adlı ile aşk hayatı yaşamaya başladı. Bu arada annesi, kendisini ihmal ettiği için kızını mahkemeye verdi...

Geçmiş zaman

Şoray, annesinden ayrıldığı günlerde gazetecilere, «Rüçhan Adlı, karısından boşanacak ve en kısa zamanda evleneceğiz» diyordu. Rüçhan Adlı da doğruluyordu bunları. Ancak, beyaz perdenin «Bebek Yüzlü» yıldızı ile Rüçhan Adlı'nın tanışmalarından 23 ay geçmesine rağmen hâlâ birleşemediler

Son olarak

Türkân Şoray, son konuşmasında bir karar verecek zamanın geldiğini söylemiş ve arkasından «Artık, hürriyetime ve kendi benliğime kavuşmayı istiyorum» demişti. İki ay öncesine kadar Adlı ile evleneceğinden bahseden Türkân Şoray, nedense bugünlerde böyle bir konuşmayı seçiyordu. Bu da Şoray'ın yaşadığı hayat tarzından bıktığını gösterir en belirli bir delildir.

Bir ara G. Saray'ın maskotu idi

Soekarno, Gina ile İtalyada ilgilenince Milko küplere bindi

● ENDONEZYA Cumhurbaşkanı çapkın Soekarno'nun ilgisini çeken Gina, kocasını kıskançlıktan deliye çevirdi.

Her gittiği memlekette çapkınlıkları ile politik olaylara sebebiyet veren Endonezya Cumhurbaşkanı Soekarno bir müddettenberi ziyaret etmekte olduğu İtalya'da da bazı dedikoduların doğmasına ve güzel yıldız Gina Lollobrigida ile eşi Dr. Milko Skofiç'in arasının bir kere daha açılmasına sebebiyet vermiştir.

Bir müddetten beri zâten araları pek iyi olmayan ve İtalyan sosyetesinde dolaşan haberlere göre hergün biraz daha birbirlerinden uzaklaşan güzel yıldız ve eşinin son defa arasının açılmasında Soekarno'nun oynadığı rol, inkâr edilemez. İtalya'ya geldiği günden beri hemen her fırsatta güzel yıldızı ziyaret ederek uzun sohbetlere dalan Soekarno, Gina'yı yemeğe de dâvet etmiş ve bu dâvet, Doktor Milko'nun itirazına rağmen aktris tarafından kabul edilmiştir. Saatler süren, bu başbaşa yenen yemek ve son olarak Soekarno'nun Gina'nın partisine gelmesi Doktor Milko için bardağı taşıran damlalar olmuştur.

Hele Cumhurbaşkanı parti boyunca Gina'dan başka kimse ile alâkalanmıyarak, güzel yıldızla bol bol dans edince Doktor Milko'nun kıskançlığını bütün artmıştır.

BİR HİKÂYE

Kaybolan para

TANINMIŞ aktörlerin, edebiyatçıların ve diğer aydınların uğrağı olan New York'un bir kulübünde bir gün üyelerin, ömürlerinin sonuna kadar unutamıyacakları bir olay cereyan etmişti. O akşam, kulübün yuvarlak masasının etrafında oturanlardan biri, ceketinin cebinden kadife kaplı bir kutu çıkararak içindeki gümüş parayı herkese göstermişti. «Antika para koleksiyoncusu olduğumu biliyorsunuz dostlarım,» demişti. «Bu gümüş parayı ancak bugün elime geçirebildim. Geçen yüzyılda Birleşik Amerika'nın kuzeyi ile güneyi ayrı birer devlet olduğu zamandan kalmadır. O devirde bundan sadece üç, dört adet basılmıştı. Hâlihazırda dünyada tek olduğunu söylüyorlar. Bu bakımdan başlı başına bir servete bedeldir.»

Para elden ele dolaşmaya başlamıştı. Herkes bu antika ile ilgilenmiş, dolayısiyle sahibi birçok soruları cevaplandırmak zorunda kalmıştı. Epeyi bir müddet sonra koleksiyoncu, parayı geri istedi.

Fakat onu bulana aşkolsun. Masa başında oturanların hepsi, parayı komşularına geçirdiklerini iddia ediyorlardı. Salon tam yirmi dakika beyhude yere arandı. Para sır olmuştu.

Nihayet koleksiyoncu morarmış bir çehreyle, «İçinizden biri parayı mutlaka çaldı!» diye gürledi.

Kulüp üyelerinden bir subay, «Herkesin üstünün aranmasını teklif ediyorum. Evvelâ benden ise başlayın.» dedi.

Kulüpte üye olmayıp o gün misafir olarak gelen bir adam hariç, herkes teklifi uygun buldu.

Bu adam, «Parayı çalan ben değilim. Dolayısiyle böyle haysiyet kırıcı bir muameleye hedef olamam», diye bağırmıştı.

Masanın etrafında bir protesto tufanıdır koptu. Gümüş paranın kimde olduğundan artık kimsenin şüphesi kalmamıştı. Misafir kararında ısrar edince, kulübün başkanı, «Polis gelene kadar, kimse salondan çıkmayacak,» diye bildirdi.

Tam bu sırada, kulakları ağır işiten yaşlı bir garson masaya yaklaşarak başka bir masadan aranan biber şişesini istedi. Kutu yerinden kalkınca altından ne çıktı dersiniz? Çalındığı sanılan gümüş para değil mi!

Belli ki üyelerden biri biber şişesini paranın üstüne dalgınlıkla koyuvermişti! Herkes rahat bir nefes aldı.

Misafire soruldu: «Parayı alan siz olmadığınıza göre, üstünüzün aranmasına neden bu kadar şiddetle karşı koydunuz?»

— «Başka türlü hareket etmeme imkân yoktu. Hepimizin gözünde hırsız ben olurdum. Zira para üzerimde bulununca, vereceğim izahata hiç kimse inanmıyacaktı. Ben de para koleksiyoncusuyum. Ötekinin tıpkı eşi olan bir parayı iki hafta evvel Paris'te satın almıştım. Dünyada bir eşi daha olmadığını zannettiğim için, onu sizlere göstermek maksadiyle buraya getirmiştim. Dostumuz, kendi parasını herkese göstermeye başlayınca, hayal kırıklığına uğramama rağmen, onun sevincini baltalamak istemediğim için sustum. İşte param bu! Şimdi sorarım size: Birkaç dakika önce bu para arama sonucunda üzerimde çıksaydı, bu izahatıma inanır mıydınız?»

Salona derin bir sessizlik çökmüştü. Herkes birbirinden hiç farkı olmayan iki paraya bakıyordu. Kulüp üyelerinin birbirlerine çevrilmiş bakışlarında, suçluluk, nedamet ve insanlara itimat etmenin şüphe etmekten daha iyi olduğunun inancı okunuyordu.

KADIN KULÜBÜ

Her şeyin çaresi vardır

ŞİŞMAN, zayıf bütün kadınlar hallerinden şikâyetçi oluyor her nedense. Şişmanlar fazla yağdan, zayıflar incelikten, uzun boylular uzunluktan.. Genellikle de kadınlar çeşitli hareketler yaparak vücutlarını düzeltmeğe çalışırlar. Kimi kamburunu çıkarır, kimi omuzlarını kısar, kimi vücudunu sıka sıka sosise benzer.

Halbuki mühim olan vücudunuzun mütenasip oluşudur. Şişman, zayıf, uzun veya kısa boylu olmak bir dert olmamalıdır. Güzel olmak için esas vücudun mütenasip görünmesidir.

Vücut bu bakımdan da kusurlu olabilir, ancak yine de üzülmemek lâzım. Zira her şeyin çaresi vardır Elbise, kıyafet, çizgi ve renklerin yardımı ile vücudu mütenasip göstermek mümkündür.

Sizin işimize yarıyacak birkaç noktayı aydınlatalım. Meselâ beyaz ve açık renkler şişmanlatır, siyah ve koyu renkler zayıf gösterir. Şu halde şişmanlar koyu, zayıflar açık renkleri tercih etmelidir. İlerde çeşitli kusurlarını nasıl düzeltebileceğine dair daha başka bilgiler de vermeğe çalışacağız.

Sevilen fakat sevmeyen erkek

Selâmlık

Tarık Benek

«TARIK Ağabey, bundan iki ay kadar önce bir balode bir bayanla tanıştık. Bundan sonra buluşup değişik yerlere gittik. Bu durumdan memnun değildim. Günün birinde beni çok sevdiğini söyledi. Benim gibi birine ihtiyacı olduğunu öz sözlerle ifade ederdi. Ben ise kendisine kıymet vermediğim gibi, bütün konuşmalarını ters ve mesnetsiz olarak karşılardım. Kendisine bağlılık göstermediğim ve mazeret bile ileri sürmediğim yanından ayrılıp defalarca kendimi yalnız bıraktığım halde, daha üstün şekilde sevgisinin fazlalaştığını beyan ediyordu.

Ben bu hale üzülüyorum. Sevmek elimde değildi. Zira sevmeye tövbe etmiş, sevilmek de istemiyordum. Ne var ki, onun insanlığına, her yönden karşılıksız aşk ve üstün sevgisine büyük bir hürmetle mukabele etmekten başka çarem kalmamıştı. Hiçbir karşılık beklemeden benim sofkatime ihtiyacı olduğunu söylediği zaman bile esef duyuyorum, Onunla buluşunca huzur bulamıyorum. İnsanî hürmetim, alâkasızlığıma engel oluyor. Ayrılmak bence çok basit, fakat onun aşkına hürmet ederek, eğlendireyim dive karar veriyorum. ama aldatmaktan ızdırap duyuyorum. Bu durum hakkında fikriniz nasıl ihtiyacım var, tarif edemem...»

Fikri Demir (Levent)

BÜYÜK bir dram içindesiniz. Izdırabınızı çok iyi anlıyorum. Fakat işin başlangıcında hâtanız olduğunu da söylemeliyim. Madem ki, sevmeye tövbe etmiş, sevilmeyi de istemeyen bir erkektiniz.. Karşınızdaki kadına veya kıza aşk ümidi vermemeye dikkat edecektiniz. Böyle bir şey sezdiğiniz anda, «aşka tövbe» ettiğinizi söyleyecek ve en çok arkadaşlık yapabileceğinizi anlatacaktınız. Bundan sonra da yavaş yavaş ilginizi kesmeniz gerekirdi. Zamanında bunu yapmadığınıza göre, bugün nasıl davranmalısınız? Ben bu soruya da yine aşağı yukarı aynı tavsiyelerle karşılık vereceğim. Ona aşk hakkındaki kararınızı ve görüşlerinizi anlatmalı ve yavaş yavaş münasebetlerinizi seyreltmelisiniz. Önce bu azaltmayı yapın.

7 YANLIŞ

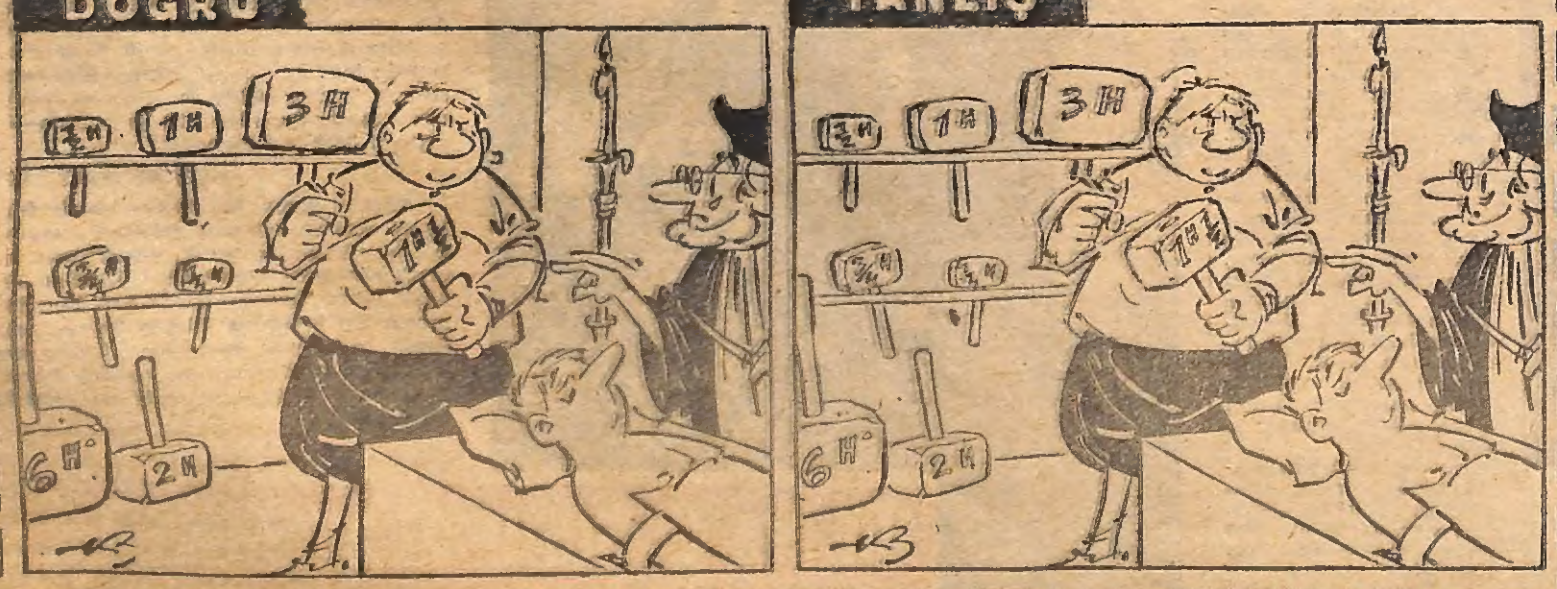

RESSAM üstteki resmi kopya ederken yedi yanlış yapmış. Bunları bulabilir misiniz Eğer bulamazsanız, Cevaplar Sütununa bakın.

Cevaplar; Çözümler

Yedi yanlış:

1 — Sol koşedeki bulûk yük balyozun sapı değil.

2 — Üst sıradaki balyozların tasıyan tahın sağ koşesi var.

3 — Yastığın koşesi değişik

4 — Şamdanın üstten ikinci sıralarında artış var

5 — Operatörün kolunda bir fazla kıvrım var.

6 — Operatörün alt dağı değişik.

7 — Operatörün gözünün sağ ucu daha öne çıkmış durumda.

BEYAZ PERDEDEKİ YENİ ÜÇ BUUTLU SİSTEM FRANSA İLE AMERİKA'NIN ARASINI AÇTI

Filmcilerimiz Heraclorama perdeyi getirtmek istiyorlar

SİNEMA TİYATRO RADYO

Fransa'da icat edilen yeni sistem sinema perdelerinin, Türkiye'ye ithali için çalışılmaktadır. Son yıllarda, sinema konusundaki en büyük yenilik olarak sayılan bu perde ile bütün filmlerin «Üç buutlu» gösterilmesi mümkün olmaktadır.

Bu şekilde, yeniden sinema sanatine üç buutlu film modası sokulacaktır. Sinemada yepyeni bir çığır açacağı ileri sürülen bu perdelerden birinin fiyatı 250 bin lira civarındadır.

«Sürpriz perde» deniliyor...

Fransızlar arasında «Sürpriz Perde» ismi verilen bu perdeler, 1800 parçadan meydana gelmektedir. Her bir aliminyum parça birleştirilerek bu inanılmaz perde ortaya çıkmaktadır. Bugüne kadar bilinen beyaz bez perdelerin dışında «Sürpriz Perde» nin ağırlığı 3500 kiloyu bulmaktadır. Çubukların uzunluğu ise 18 bin metredir.

Memleketimizden birçok sinema sahibi bu perdelerden ithal etmek için teşebbüse geçmiştir. Perdenin en büyük özelliği, renkli, siyah - beyaz ve her şekil filmlerin üç buutlu olarak gösterilmesidir. Ancak bu perdede gösterilecek filmler için ayrı bir sinema makinesi kullanmak gerekmemektedir.

Bu perdeden Fransa'da film seyretmiş olan Erman Film sahibi Hürrem Erman: «İnanılacak şey değil» demekle hayretini gizliyememektedir. Süper Heraclorama sistemi ile adlandırılan bu perdenin Türkiye'ye ithali halinde, Türk filmleri de üç buutlu olarak gösterilebilecektir.

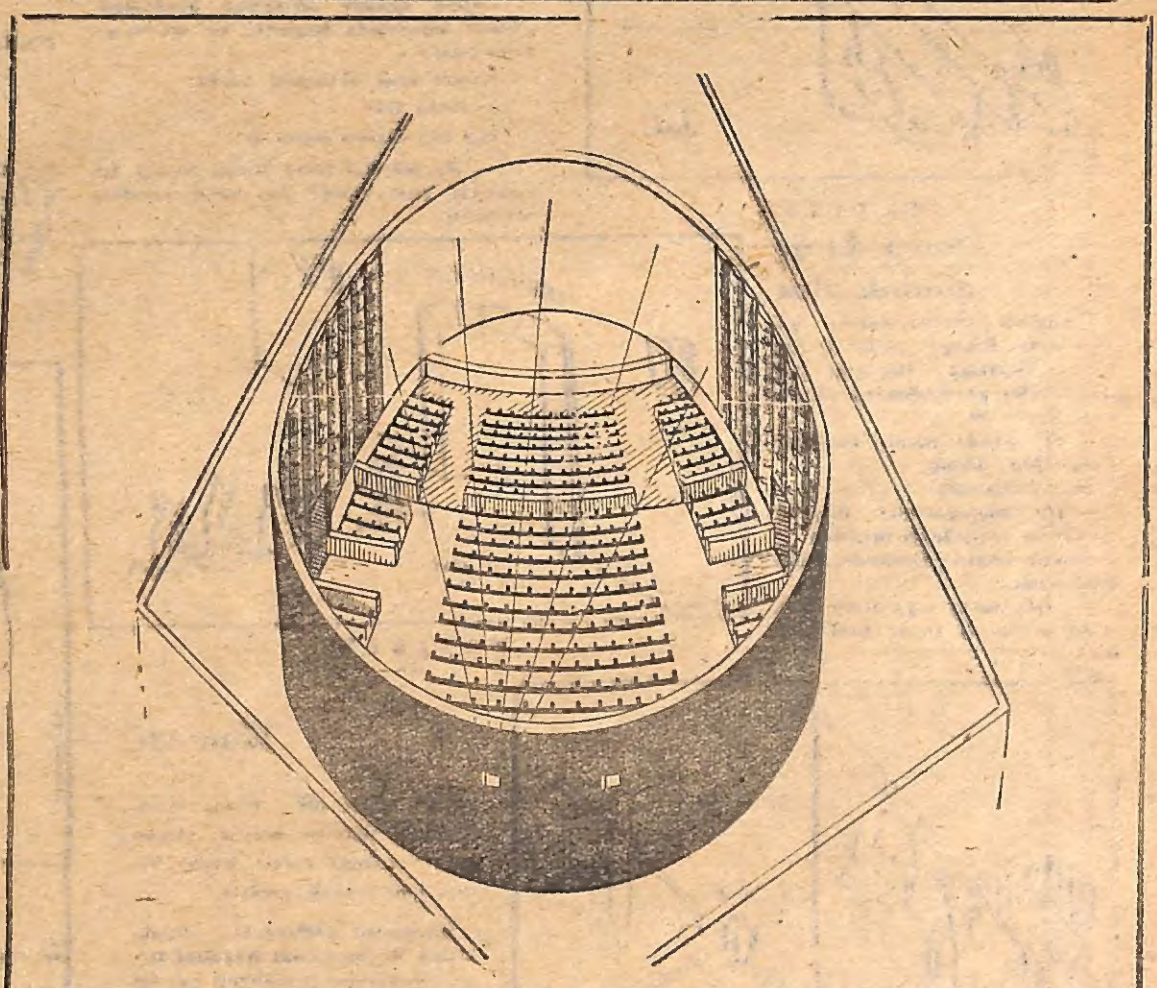

Spper Heraclorama tekniği ile film gösteren bir sinemanın krokisi...

Amerikalılar kızdılar

Öyle ki, Fransa'da icat edilen bu perde Amerika ile Fransız filmcilerinin arasının da açılmasına sebep olmuştur. Dünyada ilk defa «Üç buutlu» filmin yaratıcısı olan Amerikan firması, bu perdenin kendi sistemlerinden çalındığını ileri sürmüştür. Firma, bununla da yetinmiyerek, Fransız firmasını, mahkemeye vermiştir. Oysa 1800 parçadan meydana gelen perdenin Amerika'da çıkarılan sistemle hiçbir ilgisi bulunmadığı bildirilmektedir. Amerikan sistemine göre, film özel sinema makineleri ile üç buutlu hale getirilmektedir Bu sistemde ise perde, filmi üç buutlu şekle getirmektedir.

Endişe edilen bir nokta var

Yerli sinemacılar, Fransız perdesini getirmeye çalışırken bir endişe de, normal sinemaların durumudur. Halkın üç buutlu filmleri seyrettikten sonra, diğer sinemalara ilgi göstermiyeceği ve bunun bir krize yol açacağı ileri sürülmektedir.

Bunun yanında, Fransız perdelerinden, Avrupa ve Orta Doğu hattâ Amerika sinemacıları ithal etmiştir. Ancak, bu perdeyi kullanan sinemalarda daha yüksek giriş ücreti almaktadırlar.

Halime'den bir mektup daha geldi!

Pencerenizin gediklisi Halime'den yine mektup geldi. Uzun uzun bir müddetten beri mektup yazamadığı için özür dileyen ve bundan sonra daima mektup yazacağını ve dedikodulu haberlerini Arka Pencere'ye en kısa zamanda ulaştıracağını vaad eden Halime hanıma teşekkürler. Gelelim son yazdığı mektuba, bize verdiği haberde tabii yine Gönül Yazar'dan söz ediyor ve diyor ki:

«İyileşip hastahaneden çıkan aziz dostum Yazar yine Özden Çelik ile dolaşıyor. Bu arada, ikinci bir Orhan ismi ortaya çıktı ama ona pek ihtimal vermiyorum. Bu arada Gönül Yazar'a kardeşinin her gece mütle tamman Galatasaraylı Hasan'ın kulübünde sık sık rastlıyabilirsiniz.

Ajda karar veremiyor

Ankara'nın ünlü gazinolarından birinden sanfoz olarak teklif alan Ajda Pekkan'a İsmet Sıral da yeni kurduğu orkestrasında çalışmak üzere teklifte bulunmuş. Film çalışmaları yanında bir de bu tekliflerle karşılaşan Pekkan ne yapacağını, teklifleri nasıl cevaplandıracağını şaşırmış bir halde.

Emre Gönenç ve arkadaşları Avrupa'ya gidiyorlar

Bir zamanların solo gitaristlerinden olan Emre Gönenç, tahsili sebebiyle ayrı kaldığı gitarına yeniden kavuşmuş ve bir orkestra kurmuştur. Avrupada çalışmak isteyen genç müzisyenlerden müteşekkil orkestra, ilk olarak İsveç'ten teklif almış ve Emre Gönenç, kontrat yapmak üzere geçenlerde Stockholm'e gitmistir. «Dave Clark» stili çalan ve kısa zamanda isim yapması beklenen topluluk, halen İsveç seyahati hazırlıklariyle meşgul olmaktadır. Sağdaki fotoğrafta, Emre Gönenç ve arkadaşları görülüyor: Emre Gönenç (Solo gitar), Necati Öztürk (Ritm gitar), Nuri Kavur (Solist - Pianist), İbrahim Atak (Bas), Ahmet Balkır (Bateri), Can Aktaş (Tenor Sax).

AKŞAM

MİZAH

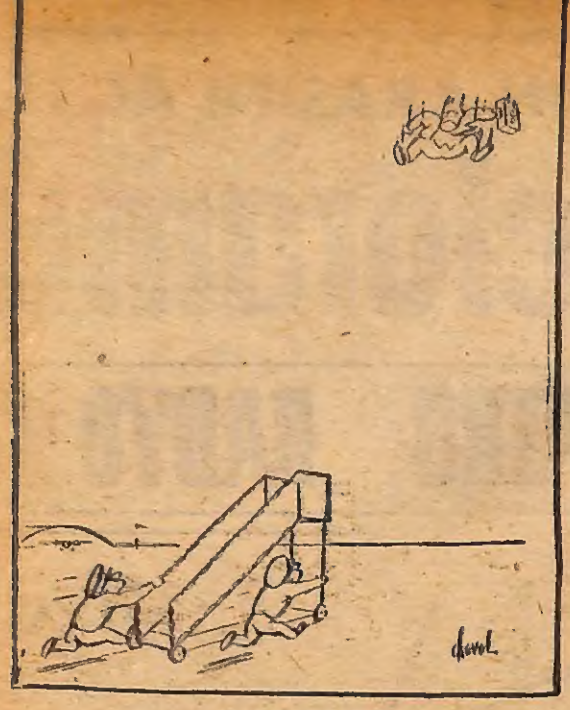

YAZISIZ!.

Ömrü de üç günlük olur

Euripides tragedyalarını yazarken bir köşeye çekilir ve çok yavaş çalışırmış. Bir gün şair Alsest'e bu yavaşlığından şikâyet ederek:

— Üç günde ancak dört şiir yazabildim, demiş.

Alsest, şaşırmış:

— Ne söylüyorsun? Ben üç günde bir tragedyayı bitirdim.

Bunun üzerine Euripides dayanamamış:

— Öyle ama, o yazacağın tragedyanın ömrü de üç günlük olur.

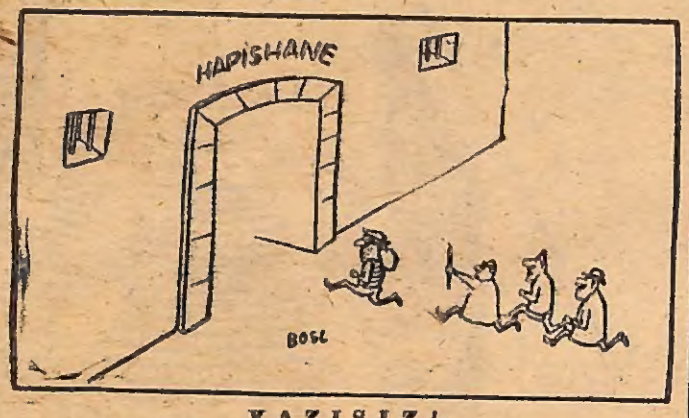

YAZISIZ!.

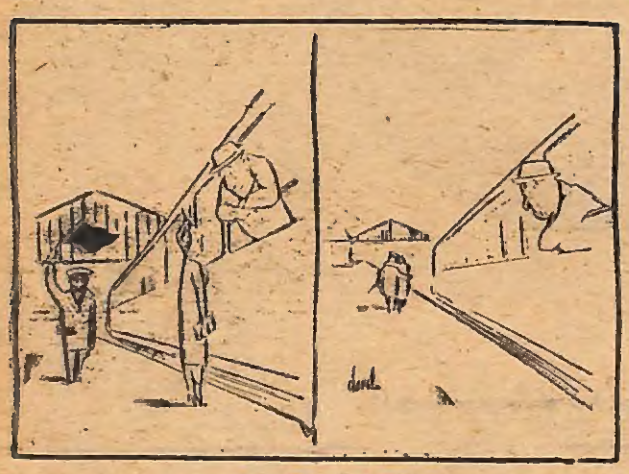

YAZISIZ!.

Komedi

Can sıkıcı bir kadın Mark Twain'e derdini anlatır. «Emin olun zevcimin vefatı, hayatı benim için trajedi yaptı!»

Kocasının sağlığında, ahlâksızlığı ile biçarenin hayatını nasıl cehenneme çevirdiğini çok iyi bilen Twain kadına sorar. «Öyle mi, demek ki, zevcinizin vefatından evvel bir komedi olduğuna eminsiniz?»

YAZISIZ!..

İsterseniz derhal

Yemek fenaydı denemez. Hiç yoktu denebilir. İki kaşık çorba, açlık grevinden ölmüşe benziyen bir tek uskumru kızartması. İki minimini tavuk köftesi, bir de madalya kadar bir mandalina.

Davetli, tabii nezaket icabı bu «nefis ziyafet» için teşekkür edip ev sahiplerine veda ederken, beriküer müjdelediler:

— Kabul etmek lûtfunda bulunursanız sizi tekrar yemeğe davet edeceğiz.

Çanı yanan misafir dayanamadı:

— Emredersiniz, dedi, isterseniz derhal...

YAZISIZ!.

Teselli

Kalbinde rahatsızlık hisseden Düpré, samimi dostu olan bir doktora, başvurdu. Doktor kalbini muayene etti ve vaziyeti vahim buldu. Ama arkadaşının ne kadar telâşlı ve korkak olduğunu bilirdi. Hakikati söylese hakkında büsbütün fena olacaktı. Sağlam sın demeğe de vicdanı razı olmadı.

— Bana bak, dostum, dedi, hiç merak etme, yaşadığın müddetçe kalbin dayanacaktır.

Adam rahatladı, doktora çok teşekkür ederek çıktı.

Muziplik

Demir fabrikasında sık sık hırsızlıklar oluyordu. Bir eğe, bir çekiç, demir testeresi falan derken hırsızlar gitgide cesareti arttırmışlardı.

İş dönüşü ameleleri kapıdan çıkarken yoklamak emrini alan kapıcı, akşam işçilerden birinin sırtında anormal bir tümsek görerek sordu:

— Nedir o sırtındaki?

— Hiç!..

Kapıcı işçinin sırtından pardesüyü çekince omuzunda heybetli bir örs meydana çıktı.

Kapıcı örsü indirerek sordu:

— Nedir bu?

İşçi hiç istifini bozmadı:

— Ne bileyim ben? Bizim muzip arkadaşlar yine bana bir oyun oynamış olacaklar.

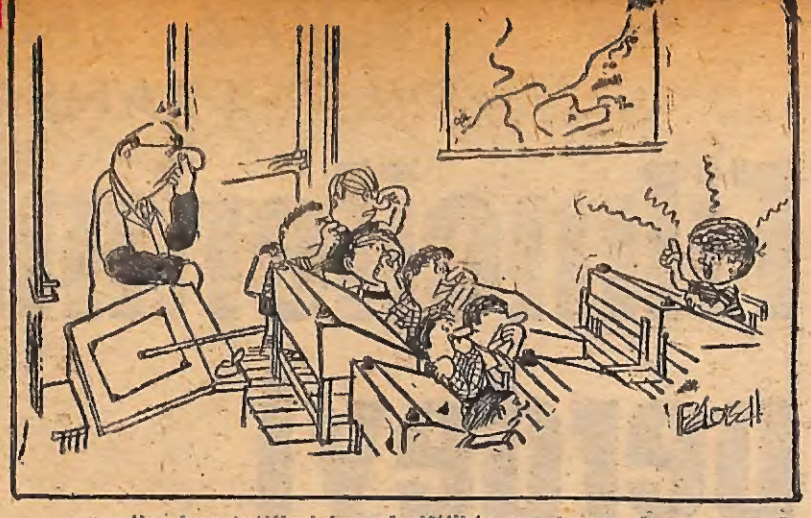

«Zannedim ben tatilimi bu yıl çiftlikte ve hayvanlar arasında geçirdim!...

YAZISIZ!.

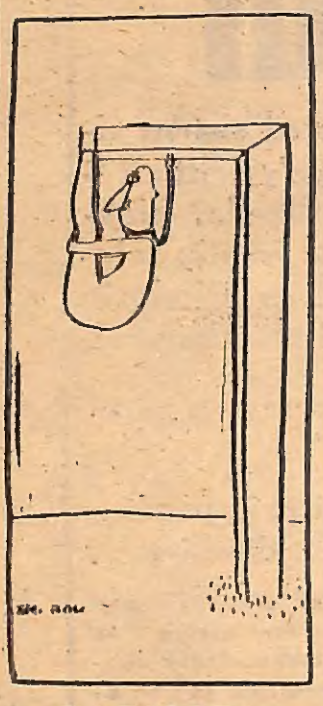

YAZISIZ!.

Minoş

— Artık seni yemeğe götürebilir miyim?

Suçlu hangisi ise

Merhum Reşat Nuri, en beğendiği fıkra olarak şu fıkrayı anlatırdı:

«Kadı efendi, pek çok uğraştıktan sonra, dâvanın içinden çıkamıyacağını anlıyor ve maznunla şikâyetçinin her ikisine de (25) er sopa attırdıktan sonra:

— Hele şükür, adaletin hükmünü yerine getirdim. Suçlu hangisi ise cezasını çekti! demiş.»

YAZISIZ!

OLAYLARIN ALAYLARI

NACİ SADULLAH

"ZUHURÂT POSTASI!,,

Bundan bir müddet evvel, bir dostun arabasıyla İstanbuldan, İzmire gitmek kararıyla yola koyulmuştuk.

Yola koyulmadan evvel ilgili memurlardan sormuş, ve Kartaldan, Yalovaya giden ilk vapurun sabahın sekizinde kalkacağını öğrenmiş bulunuyorduk. Edindiğimiz bu bilgiye dayanarak sabahın saat altı buçuğunda Kartala vardığımız zaman, ilgililer bize:

«— Efendim, sekizde kalkacak olan vapur doldu» dediler, ve ilâve ettiler:

«— Mamafih, siz bekleyin; gayet yirmi araba olursanız bir vapur daha kaldırırız!» arkasından da, bizim gibi asıl vapuru kaçırmış yirmi araba daha geldiği takdirde kaldırılabilecek olan vapurun adını da açıkladılar. Meğer o mübareğe verilmiş olan komik isim: «Zuhurât Postası» imiş!

O halde demek ki, şimdi biz, postaları zuhurâta bağlı işleyen «Planlama» Türkiyesinde yaşıyoruz.

Halbuki siz, yıllardan beri fezâya atılan gemilerin ne kadar dakik, ne kadar şaşmaz bir tarifeyle seyrüsefer ettiklerini biliyorsunuz.

Biz ise, her işimizi planlaştırmak çabası içinde bulunduğumuza göre, yirminci yüz yıl dünyasının bir plân, bir hesap, bir tarife dünyası olduğunu anlayabilmiş görünmekteyiz. Ama hepinizden sormak isterim: Hemen her alandaki davranışınız ve halimizle, biz bu görünüşümüze bir az olsun uyabilmiş sayılabilir miyiz?

Bütün gazetelerde okumuş bulunduğunuz gibi, Sovyetlerin fezâya fırlattıkları, —ve bu sefer üstelik içine biri pilot, biri mühendis biri de doktor olarak üç de insan koydukları— «Şafak» isimli gemi, saatlerce dünyanın etrafında fırıl fırıl dönüp durdu. Hem de, bizim pek çok deniz gemilerimizin telsizleri ya hiç yokken, ya da doğru dürüst işlemezken o fezâ gemisinin yolcuları, dünyadaki insanlarla telsiz telefon konuşmaları yapabilmektedir.

Belki duymamış olanlarınız vardır diye, şimdi sizlere tam sırası gelmiş bulunan bir olayçığı anlatalım:

Ankaradaki Bakanlıklarımızdan birinde, bir vatandaşımız telefonla, İstanbuldaki bir dostuyla konuşuyor, ve hatlar bermutât bozuk olduğundan sesini duyurabilmek için avazı çıktığı kadar bağırmak zorunda kalıyormuş.

Bitişik odada oturan bir Amerikalı misafir ise, onun üst perdeden feryâdı basıp durduğunu duyunca, merakla sormuş:

«— Acaba içerdeki arkadaşımız neden o kadar çok bağırıyor?»

Cevap vermişler:

«— Efendim, İstanbulda bulunan bir arkadaşıyla konuşuyor da ondan!»

Amerikalı gayet ciddiyetle işte aynen şöyle demiş:

«— Allah Allah!

O kadar bağıracağına telefonla konuşsa olmaz mı?»...

Bu olay, hemen her alanda zuhurâta tabi yaşayan bizim dünyamızı iyi anlatan sayısız örneklerden biridir. Eloğlu zuhurâta hâkim, biz ise zuhurâta makkûmuz. Zira bizden, zamanın icaplarını kavrayabilen pek az insan zuhur ediyor ve onlar da azınlıkta kaldıkları için, biçâre sesleri davulcu öksürüğü gibi gürültüye gittiğinden biz zuhurât postaları bekliyoruz!

«Şafak» isimli fezâ gemisi, dünyanın etrafında kim bilir kaç tur atıktan sonra, belli bir günün belli bir saatinde belli bir yerine iniyor da biz zuhurât postalarının nerelerden ne zaman kalkıp hedeflerine ne vakit varacaklarını bilemiyoruz.

Zira, bizde, sade Kartalla, Yalova arasında işleyen araba vapurlarında değil, hemen her alanımızda zuhurât tarifesi (!) yürürlüktedir.

«— Efendim, gerçi bizim otobüsümüz dolmuş yapıyor ama, yirmi kişiden az yolcu zuhur ederse kalkamazı...»

«— Efendim, bildiğiniz saatte kalkacak tayyarenin o seferini iptal ettik. Zira sizden başka yolcu zuhur etmedi..»

«— Efendim, telefon almak mı istiyorsunuz? veririz: Ancak bu, o semtte on beş abone daha zuhur etmesine bağlı!»

«— Efendim su mu dediniz? Olur, sizin gibi yetmiş istekli daha zuhur ederse verirız!..»

«— Elektrik mi dediniz? Kolay. Yalnız, kırk direk parası ödeyecek kadar abone zuhur etmesi gerek!»

Hülâsa zuhurât... hep zuhurât. Biz hep zuhurâta bağlıyız. Ve öyle olduğumuz içindir ki, bizde sözde inkilâptan azılı irticâğ, sözde ihtilâlden ebedi senatör, sözde kalkınmadan toptan kazıklanma zuhur ediyor: Zira bizim her yanımız plânsız, hesapsız, kitapsız, ve tarifesiz işliyor. Eloğlu mektapla kendisi arasındaki milyonlarca kilometrelik mesafede trafiği, beş dakika şaşmayan bir tarifeye bağlamış. Biz ise, on saatlik denilen yolu soyulmadan, devrilmeden, çarpılmadan kırk saatte aşabilirsek Allahımıza şükredip kurbanlar kesiyoruz. Fakat sizlerden çok rica ederim: Bu gidişin yarın nereye varacağını lûtfen benden sormayınız: Zira elimde bu gidişin tarifesi olmadığı için hiç bir cevap veremem!